

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Παντοῖα.

1) Αὐτὸ τὸ ὄνυμα *παντοῖα*, μὴ νομίζετε πῶς εἶναι κανένα παράνομα κανενὸς *Παντοῖα*, εἶναι λέξις, ποῦ θὰ πῆ διάφορα χόρτα, τὰ διάφορα ποῦ γράφουν ὄλαις ἢ ἐφημερίδες καὶ τὰ ὁποῖα διάφορα μετὰβαλε ἢ Ἐφημερίδα τοῦ Κορομυαλᾶ εἰς *Παντοῖα*. Ἦγουν ὄχι παπᾶ Χατζῆς, ἀλλὰ Χατζῆ παπᾶς. Αὐτὸς ὁ Κορομυαλᾶς μ' ὄλη τὴν κορομυαλασύνη του, φαίνεται, νὰ ἔχη μεγάλο μυαλὸ κι' ἄς ἦναι κουρευνόμυαλος. Ἀπὸ τὸ μπόι του μόνο μπορεῖ τινὰς νὰ καταλαβῆ καὶ τὴν κουταμάρα ποῦ τὸν δαίρνει.

2). Θὰ ξέρετε καὶ θὰ διαβάσατε ὅτι στὴν Πόλι κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ συστηθῆ μιὰ ἑλληνοτουρκικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τὸ μακαρίτικο καὶ διαβόητο τῆς *ἰθαγενείας*, πγοὶ δηλαδὴ εἶναι Ἕλληνες, καὶ πγοὶ τούρκει ὑπήκοοι. Φαίνεται δεῦτι ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ χωρὶς ἀκόμα νὰ συστηθῆ, ὅτι ἔβκανε τὰ πρῶτα θεμέλια τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ συφροποιεῖν, διότι:

3) Ὁ τούρκος παράξενος πρόξενος τῆς Τουρκίας ποῦ εἶναι σὺν Περαιᾶ, θεωρεῖ καθὲ Ἕλληνα ὑπήκοον ἀπὸ τὸρα τούρκον, καὶ κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν δίκαιον, τὸ ἀυθαίρετον καὶ τὸ ἔτσι θέλω γῶ, γράφει σὲ κάθε πασαπόρτι ἑλληνικὸ ποῦ ἐπιθεωρεῖ, μὲ τούρκικα γράμματα, ὅτι κάθε Ἕλληνας ποῦ φέρνει ἑλληνικὸ πασαπόρτι εἶναι τούρκος ραγιάς, γιὰτὶ λέει, ἔτυχε λέει ὁ παπούλης τοῦ παπαπούλη τοῦ παπούλη του καὶ τοῦ παραπαπούλη καὶ καταγύττανε ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ τῆς Τουρκίας μέρη, ἄρα τούρκος κι' αὐτὸς καὶ ἄς ζῆ στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς γέννησός του.

4) Θὰ ρωτήσετε καὶ πῶς τοὺς θεωρεῖ τούρκους ὑπήκοους ἀφοῦ εἶ εἰ Ἕλληνες καὶ παρουσιάζουν τὰ πασαπόρτια τους; Ἀπλοῦστατα. Διότι αὐτὴ ἡ βρωμοκυβέρνησις ποῦ ἔχομε δὲν βγάζει ἕνα διάταγμα νὰ λέη, ὅτι κάθε ἕνας ποῦ ἐπιθεωρεῖται τὸ διαβατήριόν του ἀπὸ τὸν τούρκο πρόξενον τοῦ Περαιᾶ πρέπει νὰ παρουσιάζεται ἐκ δευτέρου στὴν Νομαρχία, ἢ ὁποῖα νὰ ἐξετάζῃ τί σκατὰ ὀπισθογράφει στὰ ἑλληνικὰ πασαπόρτια αὐτὸς ὁ μακαροπρόξενος τῆς Τουρκίας ποῦ εἶναι στὸν Περαιᾶ, καὶ ἔμα ἀνακαλύφτει ὅτι γράφει ψέμματα, νὰ τοῦ πῆ — Ἐλα δῶ, βρε μασκαρα, γιὰτὶ ὀπισθογράφεις ὅτι ὁ γνήσιος Ἕλληνας ὑπήκοος εἶναι τούρκος; Γαῖδουρι, κτῆνος, μπὰς καὶ θαρρεῖς πῶς εἶναι δῶ Τουρκία, νὰ κἀνης ὅ,τι θέλεις;

Καὶ μιὰ διαμαρτύρησι ἀμέσως στὴν φίλη μας Τουρκία, ὅτι τὸν πρόξενόν της αὐτὸν δὲν τὸν θέλομε. Αὐτὸ θὰ πῆ ζήτημα ἐθνικῆς ἀξιοπροσπειας, καὶ ὄχι Καραλή Δερβὲν Φούρκα, — φούρκα στὸ λαιμὸ τῆς κυβέρνησός. — Ἀκοῦτε καὶ νὰ μᾶς βρίζουν ὡς καὶ μέτιχ στὴν πρωτεύουσά μας καὶ τι ψωροπρόξενον τῆς Τουρκίας, ἔνεκα τῆς ἀμελείας μας.

5) Καὶ θὰ πῆτε τί κακὸ συμβαίνει ἀπ' αὐτὰ τὰ τερτίπια τῶν τούρκων πρόξενων; Πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ διάφορα. Διότι ἔ,α πᾶν στὴν Τουρκία οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι τοὺς τσακόνουν οἱ τούρκοι, τοὺς κατὰσχουν τὰ παληόχορτα — ἦγουν ἑλληνικὰ διαβατήρια, — ὅπως κατάντησαν, χαφόνουν τοὺς γνησίους καὶ ἀρχαιοτάτους Ἕλληνας ὑπήκοους καὶ τοὺς βάζουν νὰ πληρώσουν χαράτσι. Χίλιοι τὴν ἔχουν παθημένη αὐτὴ τὴν δουλειᾶ.

6). Ἐνα τέτοιο ματκαραλίκι ἔχει πάθει καὶ ἕνας ὑπήκοος Ἕλληνας στὰ χανιά τῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος ὅταν πῆγε νὰ γυρέψῃ τὸ διαβατήριόν του γιὰ νὰ γυρίσῃ πίσω ἀπὸ τὸν πρόξενόν μας, τοῦ ἀπάντησε αὐτὸς μὲ τὴν μεγαλειότερη κακοήθεια: — Εἶναι κατασχεμένο, βγά,ε τετκερέ. Αὐσσάζει ὁ Ἕλληνας, φωνάζει βρε ἐγὼ εἶμαι πενήντα χιλιάδες χρόνια στὴν Ἑλλάδα. Χαμπάρι ὁ πρόξενος. Ὡς ποῦ ἀπελπίστηκε ὁ ἄνθρωπος καὶ πῆγε καὶ ἀπὸ δῶ τὰ εἶχε καὶ ἀπὸ κεῖ μὲ καὶ μαχίσι στὸν κολαούζο τούρκο πῆρε τὸ διαβατήριόν του πίσω. Ὅριστε πρόξενον, ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδας ποῦ νὰ λαιρώσωμε ὄχι τὴν ἀντιπρόσωπεῖαν τοὺς ἀλλὰ κατ' εὐθείαν γραμμὴ τὰ μούτρα τους. Δὲν τὰ σηκώνεις δὲν τὰ καταργᾶς αὐτὰ τὰ βρωμοπρόξενεῖα, κύριε μεγαλόσοφε Τρικουπῆ, καὶ νὰ ἀναθέσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑλλήνων ἂν ὄχι στὰς Μεγάλαις Δυνάμεις τοῦλάχιστον στοὺς Κινέζους ἀντιπροσώπους; Πρόξενον εἶναι αὐτοὶ ἢ φαῦλα ὄντα;

7). Ἐνας μούλεγε προχτὲς πῶς ἡ χαριτωμένη κυβέρνησίς μας ἔχει σκοπὸ νὰ κἀνη νομοσχέδιο, ὥστε νὰ μπαίνουν ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀλεύρια ἀφορολόγητα στὸ κράτος γιὰ νὰ φτείνῃ τὸ ψωμί. Αὐτὸ εἶναι σὰν κ' ἔκεινο ποῦ λέν, ἔλα νὰ σὲ κάψω καὶ νὰ σοῦ βᾶνω φτύμα. Ἄλλ' ἄς ἦναι, ἂν γίνη αὐτὸ θὰ ἦναι μιὰ μεγάλη εὐεργεσία γιὰ τὸν τόπο, γιὰτὶ σὲ σιταρέμποροι καὶ ἀλευροπώλιδες τοῦ Περαιᾶ καὶ τῆς Σύρας κατάντησαν πλέον νὰ τὸ ἔχουν μονοπώλειον, καὶ μᾶς πωλοῦν τὸ ψωμί καὶ τὸ ἀλεύρι ἴσο τοὺς βαστᾶ ἢ ψυχὴ τους καὶ γι' αὐτὸ ἔκαναν καὶ μιλιούνια ἐνῶ ἡ φτώχεια ψωφᾶ τῆς πεί-

Πολιτική συζήτηση στη βουλή.

Ἔτσι τὸν ἔβαλε κάτω ὁ Δεληγιάννης τὸν Τριχοῦτη.

κειται νὰ βγῆ τὸ βούλευμα, πρέπει νὰ σωπῆσωμε καὶ νὰ περιμένωμε νὰ δοῦμε τί ἀπόρριψι θὰ βγάνη ἡ δικαιοσύνη καὶ τότε τραβοῦμε κάβο. ἢ μπρός ἢ πίσω, γιατί πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι τὴν θεὰ δικαιοσύνη οἱ ἀρχαῖοι προπάτορές μας τὴν ἐζωγράφιζαν στραβή, μὲ δεμένα τὰ μάτια, ὥστε ἀν στραβή ποῦ εἶναι ἡ δικαιοσύνη τί παρῆξενο καὶ νὰ ζυγίσῃ ζυγικὰ σὰν τοὺς μπακαλίδες οὐλοὺς καὶ τοὺς χασάπιδες. Ἄς περιμένωμε λοιπόν.

20. Ὁ Κωνσταντῖνος Ροῖλὸς ποῦ εἶναι ἐδῶ, δὲν χωρεῖει τὸν ταχυδρομικὸν ἐπιστάτη ποῦ εἶναι στὴ Στεμνίτσα γιὰ νὰ τὸν πετάξῃ λοιπόν τὸν καταγγέλει πῶς τάχα τοῦ κατακράτησε ἓνα γράμμα, ἀλλὰ ὁ ἐπιστάτης πῶς ἐξυπνος ἀπὸ τὴν ψεύτη καὶ ευκοφάντη Ροῖλὸ πῆρε ἀπόδειξι πῶς τὸ γράμμα

παρῆξθη καὶ ἔτσι ὁ Ροῖλὸς βγῆκε μὲ μουτζουρωμένα μούτρα καὶ μὲ τὴν μοχθηρία του. Φαντασθῆτε ὅς ποῦ φθάνει κάμμιά φορά ἡ κακοῦθεια τῶν ἀνθρώπων ὅταν θέλουν νὰ βλάψουν τὸν ὁμοῖό τους. Οὕτω ψεύτη.

21. Ἐκστὶ εἰς τὸν δρόμο τοῦ Πραξιτέλου πλησίον εἰς τὸ καφενεῖο, ὁ «Παλιάνθρωπος» ἔχει ὁ κ. Γεώργιος Φύτιζας ἓντεκα βαρέλια κρασί ρετσίνατο εἰς ἓνα ὑπόγειο καὶ τὰ πουλάει. Ὅποιος τὰ θέλει νὰ τὰ πάρῃ ἄς ἔρθῃ νὰ ἀνταμώσῃ τὸν ἴδιον εἰς τὸ ἄνω καφενεῖο νὰ συμφωνήσουν. Μὰ εἶναι ἓνα κρασί ὅπου νὰ πίνῃ ἡ μάνα καὶ τοῦ παιδιοῦ νὰ μὴ δίνῃ ὅποιος τὰ πάρει θὰ ἔρχωμμι κ' ἐγὼ νὰ πίνω κἀνένα κρασί ἀν μού δίνει φρέσκο.